Lietas Nr. C32255714
Lietas arhīva Nr. CA-2426-15/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 30.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Grauda,
tiesneši Sk.Buivide un G.Ungurs,
ar sekretāri L.Gulbi,
piedaloties /pers. B/, juridiskās palīdzības sniedzējai zvērinātai advokātei Jeļenai Averinskai un /pers. C/ pārstāvim /pers. D/,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par īres līguma atzīšanu par spēkā esošu un /pers. C/ pretprasībā pret /pers. B/ par īres līguma atzīšanu par spēkā neesošu un izlikšanu no dzīvojamās telpas, ievešanu valdījumā, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 28.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 3.jūnijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts /pers. B/ prasības pieteikums pret /pers. C/ par īres līguma atzīšanu par spēkā esošu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka /pers. B/ 2005.gada 1.decembrī noslēdza ar /pers. E/ īres līgumu par dzīvojamās telpas /adrese/, lietošanu. Īres maksa nav noteikta, bet /pers. B/ apmaksā komunālos pakalpojumus un uztur dzīvokli kārtībā. 2013.gada 6.februārī /pers. E/, neinformējot /pers. B/, pārdeva dzīvokli /pers. C/, kura 2014.gada 25.martā pieprasīja dzīvokli atbrīvot. Prasītājs cēlis prasību, lai nodrošinātu savas tiesības lietot dzīvokli. Proti, saskaņā ar likuma „Par dzīvojamās telpas īri" 8.pantu jaunajam īpašniekam ir saistošs jau noslēgts īres līgums.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos celto prasību neatzīst, jo, noslēdzot pirkuma līgumu, atbildētāja nebija informēta par īres līgumu, proti, /pers. E/ pirkuma līgumā ir apliecinājusi, ka dzīvoklis nav apgrūtināts ar īres tiesiskajām attiecībām.

[3] Atbildētāja iesniedza tiesā pretprasību par dzīvojamās telpas īres līguma atzīšanu par spēkā neesošu un /pers. B/ izlikšanu no dzīvokļa bez citas dzīvesvietas ierādīšanas, kā arī lūdza ievest jauno dzīvokļa īpašnieci valdījumā.

Pretprasībā norāda, ka 2005.gada 1.decembra līgums nav atzīstams par īres tiesisko attiecību nodibinošu līgumu, bet noslēgts tikai skata pēc. Proti, īres tiesiskās attiecības ir divpusējas, kurās abām pusēm ir tiesības un pienākumi, bet noslēgtais īres līgums neparedz īres maksu saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 1.pantu. Īres maksa ir būtiska īres līguma sastāvdaļa. Laikā, kad tika noslēgts īres līgums, līgumslēdzējpuses atradās tuvās (radnieciskās attiecībās) un /pers. E/ atļāva /pers. B/ lietot dzīvokli, nemaksājot par to īres maksu. Tādējādi, šobrīd /pers. B/ prettiesiski lieto dzīvojamo telpu, ierobežojot /pers. C/ izmantot savas īpašnieces tiesības.

2005.gada 1.decembra īres līgums faktiski bija fiktīvs un /pers. B/ ir izliekams no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

[4] Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 28.aprīļa spriedumu prasība noraidīta, pretprasība apmierināta daļēji, tas ir, noraidīta daļā par 2005.gada 1.decembra īres līguma atzīšanu par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža.

[5] Tiesas spriedums satur šādus motīvus un argumentus.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas īre ir

dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu. Dzīvojamās telpas lietošanas tiesības citai personai var nodot dzīvojamās telpas īpašnieks.

Minētā likuma 8.pants noteic, ja dzīvojamā māja vai dzīvoklis pāriet citas juridiskās vai fiziskās personas īpašumā, jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie

dzīvojamās telpas īres līgumi. Līgumus var grozīt tikai šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Kā izriet no šā likuma 11.panta pirmās un otrās daļas, puses vienojas par īres maksu, kurā tiek iekļauti dzīvojamās mājas apsaimniekošanas izdevumu daļa, kas ir proporcionāla attiecīgās izīrētās dzīvojamās telpas platībai, un peļņa.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu personas, kas patvarīgi — bez dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas — aizņēmušas dzīvojamās telpas, izliek tiesas ceļā bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka dzīvokļa īpašuma /adrese//adrese/, īpašniece no 2005.gada 22.jūnija līdz 2013.gada 6.februārim bija /pers. E/. 2005.gada 1.decembrī /pers. E/ nodevusi lietošanā minēto dzīvojamo telpu prasītājam, nosakot, ka prasītājs uzturēs dzīvokli kārtībā un maksās īri un komunālos pakalpojumus saskaņā ar rēķiniem. Prasītājs tiesas sēdē atzina, ka īres maksa no viņa netika prasīta, viņš dzīvokli lietojis kā ģimenes loceklis, maksājot vienīgi komunālos maksājumus.

2013.gada 6.februārī /pers. E/ un prasītāja noslēdza pirkuma līgumu, ar kuru dzīvokļa īpašumu /adrese//adrese/, atsavināja atbildētājai. Pirkuma līguma 1.3.punkts noteica, ka pircējs ir iepazinies ar īpašuma faktisko stāvokli un pieņem to. Minētā līguma 3.punktā /pers. E/ apliecinājusi, ka dzīvoklis nav apgrūtināts ar saistībām.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājs maksāja komunālo pakalpojumu rēķinus, īres maksa no viņa netika prasīta. Kā norāda atbildētāja, īres līgums atzīstams par spēkā neesošu, jo noslēgts skata pēc, proti, nav norunāta īres maksa.

No iepriekš minētā tiesiskā regulējuma tiesa secina, ka īres līgums ir atlīdzības līgums un vienošanās par īres maksu ir būtiska līguma sastāvdaļa. Līguma maksu noteic puses vienojoties.

Izvērtējot starp /pers. E/ un prasītāju 2005.gada 1.decembrī noslēgto īres līgumu, tiesa atzīst, ka /pers. E/ nenodeva strīdus dzīvokli prasītājam īrēšanai, jo tajā nav iekļauta maksa par dzīvokļa lietošanu. Dzīvojamā telpa tika nodota bezatlīdzības lietošanai. Tādējādi, tiesa secina, ka šobrīd prasītājs

lieto dzīvojamo telpu /adrese//adrese/, bez īres līguma noslēgšanas, proti, aizņem to patvarīgi.

Tiesa norāda, ka likums „Par dzīvojamo telpu īri" ir speciālais tiesiskais regulējums, kas aizsargā īrnieka tiesiskās intereses lietot izīrēto dzīvojamo telpu arī tad, ja īres līguma termiņš nav beidzies, bet dzīvokļa īpašnieks, proti, izīrētājs ir cita persona. Šādos gadījumos īres līgums pārjaunojams un grozījumi īres līgumā izdarāmi vai nu pusēm vienojoties, vai arī strīda gadījumā tiesā. Minētā likuma 8.pants tieši noteic, ka jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi.

Ņemot vērā iepriekš secināto, ka 2005.gada 1.decembra līgums, kas noslēgts starp /pers. E/ un prasītāju, nav atzīstams par īres līgumu, jo tajā nav iekļauta īres maksa, prasītāja prasījums par šā līguma atzīšanu par saistošu jaunajai dzīvokļa īpašniecei, kura ir atbildētāja lietā, nav apmierināms un ir noraidāms.

Līdz ar to, prasītājs izliekams no dzīvojamās telpas /adrese//adrese/, saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, jo dzīvojamā telpa tiek lietota patvarīgi — bez dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas, un pretprasība šajā daļā ir apmierināma.

/pers. C/ pretprasībā lūdz atzīt par spēkā neesošu 2005.gada 1.decembra īres līgumu no tā noslēgšanas brīža. Ņemot vērā, ka 2005.gada 1.decembra līgums nav atzīstams par īres līgumu, nav pamata atzīt to par spēkā neesošu. Tiesa nepiekrīt atbildētājai, ka minētais līgums atzīstams par fiktīvu. Proti, minētais līgums noslēgts par dzīvojamās telpas lietošanu un prasītājs arī faktiski to lietoja, bet starp /pers. E/ un prasītāju esošās tiesiskās attiecības nevar atzīt par īres tiesiskajām attiecībām, jo līgumā netika paredzēta īres maksa. Līdz ar to, šajā daļā pretprasība noraidāma.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. C/ pieteikums par ievešanu nekustamā īpašuma valdījumā ir pamatots un apmierināms.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 613.panta piekto daļu, pēc ieguvēja lūguma tiesa lemj par viņa ievešanu iegūtā nekustamā īpašuma valdījumā.

Nekustamais īpašums – /adrese/, Rīgā, kadastra numurs /numurs A/, kas sastāv no dzīvokļa īpašuma Nr.481 ar kopējo platību 30,45 m^2 un pie dzīvokļa īpašuma piederošajām 3045/261251 kopīpašuma domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2013.gada 18.marta lēmumu jau nostiprināts uz /pers. C/ vārda, un likums paredz iespēju tiesai lemt par ievešanu valdījumā, kas ir uzskatāms par papildus īpašuma nodošanas pienākumu, kurš atkarīgs no ieguvēja gribas (Civillikuma 993., 995.pants). Tiesai nav zināmi apstākļi, kas varētu būt šķērslis /pers. C/ ievešanai iegūtā nekustamā īpašuma valdījumā, kamdēļ pieteikums ir apmierināms.

[6] Apelācijas kārtībā spriedumu prasības noraidītajā daļā un pretprasības apmierinātajā daļā pārsūdzējis prasītājs.

Uzskata, ka tiesas spriedumā paustie secinājumi ir pretrunā ar lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem.

[6.1] Tiesa nepareizi un nepamatoti piemēroja likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu.

[6.2] Nekad un nevienā tiesas sēdē netika izteikts apgalvojums, ka prasītājs lietoja dzīvokli kā īrnieka ģimenes loceklis.

[6.3] Prasītājs maksāja visus ar dzīvokļa uzturēšanu saistītos maksājumus, bet īpašniece tikai nekustamā īpašuma nodokli, tai pat laikā tiesa kļūdaini norāda, ka prasītājs veic tikai komunālos maksājumus.

Prasītājs maksājumus par dzīvokli veica atbilstoši pielīgtajam, tas ir, kā līgumā norādīts – „pēc valsts izcenojuma". Apstāklis, ka līgums neparedz peļņas daļu, nenozīmē, ka noslēgtais līgums nav īres līgums. Peļņas saņemšana ir līgumslēdzēju brīva izvēle.

Apsaimniekošanas maksa ir īres maksas daļa saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.panta otrās daļas 1.punktu.

[6.4] /pers. E/ iegādājās šo dzīvokli izmantojot /pers. B/ naudu. Uzskata, ka īres peļņas daļu /pers. E/ ieguva no /pers. B/ līdzdalības dzīvokļa iegādē.

[6.5] Norāda, ka atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 13.pantam īres līguma nosacījumus var grozīt.

[6.6] /pers. C/, par to, ka dzīvoklī dzīvo /pers. B/ bija zināms pirms dzīvokļa iegādes.

[7] Tiesas sēdē prasītājs /pers. B/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja, pretprasību neatzina.

Atbildētājas/pers. C/ pārstāvis /pers. D/ prasību neatzina, uzturēja pretprasību.

Motīvu daļa

[8] Noklausoties prasītāja un atbildētājas pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudot un izvērtējot lietas materiālus, tiesu kolēģija uzskata, ka prasība ir noraidāma, pretprasība apmierināma daļēji.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

[10] Spriedums par pretprasības daļēju noraidīšanu apelācijas kārtībā nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

[10.1] /pers. C/, pamatojoties uz 2013.gada 6.februārī ar /pers. E/ noslēgto pirkuma līgumu, ir ieguvusi īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese/.

Lietā nav strīds, ka dzīvokļa iegādes brīdi strīdus dzīvokli lietoja un šobrīd turpina lietot /pers. B/.

No /pers. B/ paskaidrojumiem izriet, ka /pers. B/ ir dzīvokļa bijušās īpašnieces /pers. E/ vīra tēvs.

Tiesu kolēģija piekrīt apelātoram, ka pirmās instances tiesa kļūdaini atsaukusies uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu, jo /pers. B/ dzīvokli nav aizņēmis patvarīgi, bet gan ar tā brīža īpašnieces /pers. E/ atļauju.

[10.2] Tiesu kolēģija uzskata, ka izvērtējumam par /pers. B/ un /pers. E/ radniecības attiecībām un ģimenes locekļa statusu, konkrētajā gadījumā nav izšķirošas nozīmes.

[10.3] Arī apstāklim, vai /pers. B/ ieguldīja savus līdzekļus strīdus dzīvokļa iegādē strīda izšķiršanā nav nozīmes, jo īpašuma tiesības tika reģistrētas tikai uz /pers. E/, kurai kā dzīvokļa īpašniecei bija pilnīga varas tiesība pār lietu, tostarp tiesība to atsavināt. /pers. B/ mantiskais ieguldījums šī dzīvokļa iegādē nerada viņam nekādas tiesības pret /pers. C/.

Materiāla rakstura jautājumi /pers. B/ būtu risināmi ar /pers. E/, ja atbilst patiesībai viņa apgalvojums par dalību dzīvokļa iegādē.

/pers. B/ arguments, ka dzīvokļa iegādei izmantotā /pers. B/ nauda ir pielīdzināma dzīvokļa īres peļņas daļai, nav pamatots.

Pirmkārt, starp /pers. E/ un /pers. B/ noslēgtajā līgumā tas nav atrunāts.

Otrkārt, šāds ar līgumu paredzētais risinājums nevar būt mūžīgs, jo iedotā naudas summa, iespējams atbilst divu mēnešu maksai, bet iespējams atbilst gada maksai.

Tā kā tas nav atrunāts, tiesu kolēģija secina, ka /pers. B/ dzīvokli lietojis bez atlīdzības. Un viņa dotajai naudai, pie nosacījuma ja tāda tiešām bijusi, nav īres maksas raksturs.

[10.4] Tiesību doktrīnā norādīts, ka (..) pierādījumi jāvērtē kopumā, nevis izolēti (..), jānosaka pierādījumu nozīmība saistībā ar lietā nosakāmiem apstākļiem un faktiem, (..) jāizdara secinājums par pierādījumu pietiekamību (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārējā zinātniskā redakcijā.- Rīga: Tiesu namu aģentūra. 2006., 183.lpp.*).

Civillikuma 2112. pants noteic, ka noma vai īre ir līgums, ar ko viena puse piešķir vai apsola otrai par zināmu nomas vai īres maksu kādas lietas lietošanu. Līgums, ar kuru piešķir vai apsola augļu nesējas lietas lietošanu augļu ievākšanai no tās, ir noma, bet ikviens cits lietošanas piešķīruma līgums – īre.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1947.panta noteikumiem patapinājums (lietošanas aizdevums) ir līgums, ar kuru kādam nodod lietu bez atlīdzības, bet noteiktai lietošanai, ar nosacījumu atdot to pašu lietu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka gan nomas, gan patapinājuma attiecībās līguma priekšmets ir kādas lietas lietošanas tiesību nodošana citai personai. Atšķiras vienīgi maksāšanas pienākums par šīs lietas lietošanu, proti, nomas tiesiskajās attiecībās lietošanas tiesības tiek nodotas par samaksu, bet patapinājuma tiesiskajās attiecībās – bez maksas.

Kā redzams no lietā esošā 2005.gada 1.decembrī noslēgtā īres līguma ar /pers. E/ par dzīvojamās telpas /adrese/, lietošanu, šajā līgumā nav iekļauta īres līgumu raksturojošā būtiskā pazīme – īres maksa.

Un, proti, līgumā ir minēts – "*apsolos uzturēt kārtībā, kā arī apmaksāt tekošos rēķinus par īri un komunālajiem pakalpojumiem".*

Lietā esošie materiāli arī nepierāda pretējo – ka prasītājs būtu veicis samaksu par īri kā atlīdzību, atdalīti no samaksas par komunālajiem pakalpojumiem.

Šajā gadījumā no lietas materiāliem to savstarpējā sakarībā skaidri izriet, ka prasītājs ir apņēmies apmaksāt vien visus ar dzīvokļa lietošanu saistītos rēķinus par saņemtajiem pakalpojumiem, nevis veikt samaksu kā atlīdzību par paša dzīvokļa lietošanu.

Apelātora arguments, ka apsaimniekošanas maksa ir īres maksas daļa saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.panta otrās daļas 1.punktu, atbilst patiesībai, taču nemaina noslēgtā līguma juridisko dabu.

Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija secina, ka patiesībā ar 2005.gada 1.decembra līgumu faktiski tika nodibinātas patapinājuma tiesiskās attiecības Civillikuma 1947.panta izpratnē. *(Skatīt, piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 28.novembra spriedumu lietā Nr.C23057310 (SKC-295/2013)).*

Konstatējot, ka prasītāja noslēgtais līgums patiesībā atbilst patapinājuma līguma pazīmēm, attiecīgi nav pamats piemērot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.pant, kas noteic, ka jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi. Nav arī tāda – cita normatīvā regulējuma, kas būtu piemērojams konkrētajā situācijā, un kas būtu labvēlīgāks prasītājam - saglabājot viņa tiesības lietot telpu.

Vēl jo vairāk – Civillikuma 927.pantā noteikts, ka īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t.i., tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, atzīstams, ka prasītājs liedz atbildētājai pilnvērtīgi baudīt savas īpašumtiesības, un atbildētājai ir tiesības prasītāju lūgt atbrīvot viņai piederošās telpas.

Līdz ar to arī pirmās instances tiesa ir nonākusi pie pareiza secinājuma, ka prasītājs ir izliekams no dzīvojamās telpas /adrese/. Savukārt atbildētāja, kā dzīvokļa īpašniece ir ievedama valdījumā.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Atbildētāja, iesniedzot pretprasību, ir samaksājusi valsts nodevu EUR 71,14 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 apmērā. Līdz ar to minētie tiesas izdevumi, kas kopā sastāda EUR 75,84, piedzenami no prasītāja.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi šajā lietā ir bijuši EUR 16,31.

Pie pretprasības iesniegšanas atbildētāja tos bija apmaksājusi EUR 4,70 apmērā, līdz ar to starpība EUR 11,61 apmērā ir piedzenama no prasītāja valsts ienākumos saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmās daļas jēgu un mērķi.

Prasītājs ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2014.gada 10.jūnija lēmumu ticis atbrīvots no valsts nodevas samaksas EUR 71,14 apmērā par prasību, bet ne no citiem izdevumiem valsts ienākumos.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir izspriedusi strīdu pareizi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432. un 434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

apmierināt daļēji /pers. C/ pretprasību.

Izlikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, no dzīvojamās telpas /adrese/, Rīgā, ar visām piederošajām mantām un personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Noraidīt /pers. B/ prasību par 2005.gada 1.decembra īres līguma atzīšanu par saistošu /pers. C/.

Ievest /pers. C/, personas kods /personas kods/, nekustamā īpašuma /adrese/, Rīgā, kadastra numurs /numurs A/, kas sastāv no dzīvokļa īpašuma Nr.481 ar kopējo platību 30,45 m^2 un pie dzīvokļa īpašuma piederošajām 3045/261251 kopīpašuma domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, valdījumā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts nodevu 71,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, kopā 75,84 *euro* (septiņdesmit pieci *euro* un 84 centi).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 11,61 *euro* (vienpadsmit *euro* un 61 cents).

Noteikt sprieduma daļā par piedziņu un izlikšanu labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, Augstākās tiesas Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015.gada 30.septembra

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (paraksts) L.Grauda

Tiesneši (paraksts) Sk.Buivide

(paraksts) G.Ungurs